

Bilag til artiklen Dramatiske episoder i en jysk gårdmands liv

Slægtsforskeren 4, 2023, s. 57

Viborg Overrets domme. Afsagt den 22. august 1887. Underskrivning af anden mands navn.

Straf efter analogien af Straffelovens §275 (Underskrivning af opdigtede eller fingerede navne), jf. §270, anvendt over for en mand, som var blevet anmodet af sin afdøde broders enke om at sørge for, at hendes ejendom blev udmeldt af den almindelige brandforsikring for landejendomme, og som, da han senere erfarede, at hans broder selv stod indtegnet som ejer af ejendommen, udfærdigede en udmeldingsbegæring, som han underskrev med sin afdøde broders navn.

Den 6. februar 1887 henvendte Jens Melchior Jensen – hvis moder Karen Hansen hensidder i uskiftet bo efter sin den 3. maj 1884 afdøde mand, Jensens Stedfader, Lars Dahl Hansen Møller – sig til dennes Broder, Chr. Møller og anmodede på sin moders vegne denne om at lade nogle hende tilhørende bygninger, der hidtil havde været forsikrede i den almindelige brandforsikring for landbygninger, indtegne til forsikring i de mindre landejendomsbesidderes brandforsikringsforening for bygninger og andre faste ejendele i Nørrejylland, stiftet 1855, i hvilken Chr. Møller er kredsforstander. I dette øjemed udfærdigede denne straks en begæring om bygningens udslettelse af den førstnævnte brandforsikring, idet han underskrev en trykt udmeldelsesblanket med navnet Lars Dahl Hansen Møller og lod J. M. Jensen, hvem Karen Hansen havde bemyndiget til i anledning af bygningens optagelse i den ny brandkasse at underskrive hendes navn, sætte dette under hendes mands navn, samt skrive sit eget navn under en på blanketten trykt bevidnelse af underskriftens ægthed, hvilken Chr. Møller derhos selv underskrev. Da denne imidlertid senere erfarede, at hans afdøde broder endnu var indført i Skøde- og Pantebogen som ejer af den pågældende ejendom, medens han ikke vidste, at broderens enke havde fået brandforsikringen overført på sit navn, udfærdigede han i stedet for den ovennævnte udslettelsesbegæring, som han har tilintetgjort, en ny, ved at udfylde en udmeldelsesblanket således, at den kom til at indeholde en den 5. februar d.å. dateret og til branddirektør Helms i Vejle adresseret begæring om at erholde de omhandlede bygninger udslettet af brandforsikringen fra 1. april d. å. at regne, og undertegnede denne begæring med navnet Lars Dahl Hansen Møller, hvorpå han uden noget hertil indhentet samtykke fra Jens Melchior Jensens side skrev navnet Jens Melchiorsen, hvorved han vilde betegne bemeldte Jensen, der sædvanlig går under dette navn, under en på blanketten trykt bevidnelse af underskriftens ægthed, som han ligeledes undertegnede med sit eget navn. Under 18. februar d. å. blev bygningerne ved en udslettelsesbegæringen given påtegning antagen til forsikring i de mindre landejendomsbesidderes Brandforsikringsforening fra 1. april d. å., og dokumentet har derhos påtegning om at være modtaget den 10. februar ved branddirektoratet i Vejle, hvor det imidlertid blive bemærket, at L. D. H. Møllers underskrift ikke kunne være rigtig. Under en herefter gæring i sin afdøde broders navn, anbragt, at han vidste, at vedkommende branddirektør ville "gøre vrøvl", når begæringen fremkom fra en anden end den, som i hans protokol og pantebogen stod indtegnet som ejer af de pågældende bygninger, han har derhos nægtet at have tilsigtet nogen svig ved udfærdigelsen af den omhandlede begæring, samt påstået, at han, der alene vil have betragtet dette som en formsag, udfærdigede den som sket i den overbevisning, at hans svigerinde i alt vilde billige den af ham derved brugte fremgangsmåde, og at Jens Melchior Jensen heller ikke ville have noget imod, at han underskrev hans navn til vitterlighed, og har han endvidere til sin undskyldning anført, at han, såfremt han ved sit forbehold i den omhandlede henseende måtte have begået noget urigtigt, hvad han i øvrigt ikke har villet erkende, alene har handlet af dumhed og uvidenhed.

Hvad nu angår den således af Chr. Møller først udfærdigede udslettelsesbegæring, bliver der, selv om dette forhold i så henseende måtte kunne anses indbefattet under den i sagen udfærdigede altionsordre, i henhold til Straffelovens §45, 2. led, ikke spørgsmål om at pålægge ham nogen straf herfor, idet han må antages at have tilintetgjort begæringen af egen drift. Ej heller findes han at have gjort sig skyldig i noget strafbart forhold ved den brug, han, som meldt, har gjort af Jens Melchior Jensens navn på den senere af ham udfærdigede udslettelsesbegæring, idet han nemlig efter omstændighederne ikke har manglet føje til at antage, at J. M. Jensen, der som meldt til vitterlighed havde underskrevet den først affattede udslettelsesbegæring, uagtet den var undertegnet med hans afdøde Stedfaders af Chr. Møller skrevet navn, ikke ville have noget imod, at denne forsynede den senere affattede udslettelsesbegæring med hans underskrift som vitterlighedsvidne, hvad også bekræftes ved en af J. M. Jensen udstedt og under sagen fremlagt erklæring, der går ud på, at tillægge den omhandlede underskrift samme betydning og retsvirkning, som om han personlig havde skrevet den, og en af han under sagen afgivet erklæring, hvorefter han ville have tilladt Chr. Møller således at skrive hans navn, hvis Møller havde bedt ham derom. Derimod vil Møller ikke kunne undgå straf for sit forhold ved, som meldt, at have skrevet sin afdøde broders navn under den herom handlede udslettelsesbegæring, der efter sin beskaffenhed må henregnes til de i Straffelovens §270 omhandlede dokumenter, idet det i så henseende navnlig ikke vil kunne diskulpere ham, at hans svigerinde under sagen har bekræftet, at hun ikke havde noget imod, at han således underskrev hendes afdøde mands navn, efter den omstændighed, at hun havde været gift med L. D. H. Møller og som siddende i uskiftet bo efter ham besad den ham forhen tilhørende ejendom, om hvis bygningsforsikrings dokumentet handlede, ikke, som Møller har forment, kunne give hende beføjelse til at tilstede denne at gøre en sådan brug af den afdødes navn, ligesom det heller ikke vil kunne fritage ham for strafansvar, at han må antages ved sit ommeldte forhold alene at have tilsigtet at undgå vanskeligheder ved bygningernes udslettelse af brandforsikringen, hvilken udslettelse ikke kunne nægtes, da der ingen pantegæld hvilede på den pågældende ejendom.

For således at have underskrevet den sidst ommeldte udslettelsesbegæring med sin afdøde broders navn ville han være at anse efter analogien af straffelovens §275, jf. §270 med en straf, der efter sagens omstændigheder anses passende at kunne bestemmes til fængsel på vand og brød i 5 dage. Ved underrettsdommen er straffen bestemt til samme slags fængsel i 2 gange 5 dage.